

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 702/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца Ђ.Г. из села Ђ., чији је пуномоћник С.М., адвокат из Л., против тужене Општине Бојник, ради оцене законитости решења о разрешењу, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3179/15 од 13.01.2016. године, у седници одржаној 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3179/15 од 13.01.2016. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3179/15 од 13.01.2016. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу П1 9/15 од 18.11.2015. године, којом је поништено као незаконито решење Скупштине општине Бојник ... бр. ... од 15.06.2015. године о разрешењу тужиоца са функције директора ЈКП Ј. Б. и тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 1. у вези чл. 85. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према чл. 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку, ревизија је недозвољена ако је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Према чл. 85. став 7. овог закона, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Према чл. 52. став 1. Закона о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14), правобранилаштво аутономне покрајине и правобранилаштво јединице локалне самоуправе у поступцима пред судовима, управним и другим надлежним органима заступа аутономну покрајину, односно јединицу локалне самоуправе

ради заштите њених имовинских права и интереса. Према ставу 4. истог члана, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, правобранилаштво аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат.

У конкретном случају, тужена је Општина Бојник, као јединица локалне самоуправе. Међутим, ревизију против правноснажне другостепене пресуде изјавио је председник Општине Бојник И.С., а не законски заступник тужене - правобранилац те јединице локалне самоуправе.

Како је ревизију у име тужене изјавило неовлашћено лице, Врховни касациони суд је, на основу чл. 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**